

**Postanowienie z dnia 17 stycznia 1995 r.
I PRN 123/94**

O tym, czy rewizja wniesiona została do sądu, który wydał zaskarżony wyrok (art. 371 § 1 k.p.c.) decyduje okoliczność, czy rewizja została skierowana pod adresem tego sądu, nie zaś okoliczność, czy została ona przez pocztę doręczona zgodnie ze wskazanym na kopercie adresem.

Przewodniczący SSN: Teresa Flemming-Kulesza, Sędziowie SN: Antoni Filcek, Walerian Sanetra (sprawozdawca),

Sąd Najwyższy, z udziałem prokuratora Iwony Kaszczyszyn, po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 1995 r. sprawy z powództwa Zbigniewa D. przeciwko Przedsiębiorstwu Projektowo-Usługowo-Handlowemu "M.K." Spółka z o.o. w K. o uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne, na skutek rewizji nadzwyczajnej Ministra Sprawiedliwości [...] od postanowienia Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach z dnia 29 czerwca 1994 r., [...]

p o s t a n o w i ł :

u c h y l i ć zaskarżone postanowienie i poprzedzające je postanowienie Sądu Rejonowego-Sądu Pracy w Katowicach z dnia 28 kwietnia 1994 r., [...].

U z a s a d n i e n i e

Sąd Rejonowy-Sąd Pracy w Katowicach postanowieniem z dnia 28 kwietnia 1994 r., [...], odrzucił rewizję Przedsiębiorstwa Projektowo-Usługowo-Handlowego "M.K." Spółka z o.o. w K. - wniesioną od wyroku tego Sądu z dnia 10 marca 1994 r., [...] - z powołaniem się na okoliczność, że została ona wniesiona po upływie przepisanego 14 dniowego terminu od doręczenia wyroku z uzasadnieniem, ustalwszy, że została ona wprawdzie złożona w urzędzie pocztowym w dniu 8 kwietnia 1994 r., lecz błędnie skierowana do Sądu Wojewódzkiego, który zwrócił ją do właściwego Sądu pierwszej instancji, nadając ją w urzędzie pocztowym w dniu 15 kwietnia 1994 r., podczas gdy termin wniesienia rewizji upływał w dniu 12 kwietnia 1994 r.

Postanowieniem z dnia 29 czerwca 1994 r., [...] Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach oddalił zażalenie na postanowienie Sądu pierwszej instancji, odrzucające rewizję "M.K.". Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, podzielając ustalenia i poglądy Sądu pierwszej instancji.

Prawomocne postanowienie Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 29 czerwca 1994 r., [...] w trybie rewizji nadzwyczajnej zaskarżył Minister Sprawiedliwości, zarzucając mu rażące naruszenie art. 368 pkt 3 i 4 k.p.c. w związku z art. 361 k.p.c., wnosząc jednocześnie o jego uchylenie oraz poprzedzającego je postanowienia Sądu Pracy w Katowicach z 28 kwietnia 1994 r., [...], a także o przekazanie sprawy temu ostatniemu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Minister Sprawiedliwości podnosi, że przede wszystkim nie można odmówić

słuszności twierdzeniu strony pozwanej, że Sądy nie wyjaśniły i nie ustosunkowały się do okoliczności faktycznych, mających doprowadzić do wniosku, że rewizja została nadana do właściwego Sądu w ustawowym terminie. Oba Sądy znajdują się w Katowicach przy różnych ulicach, Sąd Rejonowy przy ul. Warszawskiej, Sąd Wojewódzki przy ul. Al.W.Korfantego. Sama rewizja w swoim tekście została prawidłowo zaadresowana do Sądu Wojewódzkiego przez Sąd Pracy. Koperta z rewizją zawiera napis Sąd Wojewódzki Sąd Pracy w Katowicach ul. Warszawska 45. Miejsce przeto adresata zostało określone jako znajdujące się przy ul. Warszawskiej, a więc siedziby Sądu Pracy. Chociaż zbędne było zamieszczanie na kopercie, poza wymienionym adresem i Sądem Pracy, nazwy "Sąd Wojewódzki", bez podania jego adresu, to w zestawieniu nazw obu Sądów, lecz przy zaznaczeniu tylko dokładnego adresu Sądu Rejonowego, rzeczą urzędu pocztowego było doręczenie przesyłki pod adres dokładnie podany na kopercie. Jeżeli urząd pocztowy postąpił odmiennie i błędnie, pozostaje do rozważenia zagadnienie, czy błąd urzędu pocztowego został zawiniony przez stronę pozwaną, czy był wynikiem przypadkowej niezamierzonej okoliczności. Gdyby jednak Sąd Wojewódzki doszedł do wniosku, że nie tylko urzędowi pocztowemu ale i stronie pozwanej można przypisać pewną nieprawidłowość w działaniu, czego jednak ani ten Sąd, ani Sąd Rejonowy nie rozważyły, pozostawałaby jeszcze do rozstrzygnięcia kwestia przywrócenia uchybionego terminu, o co Przedsiębiorstwo wnosiło w swoim zażaleniu in fine. Sąd Wojewódzki nie dostrzegł tego wniosku, stwierdzając w uzasadnieniu swego postanowienia, że strona pozwana (omyłkowo pisze się o powo-dzie) nie domagała się przywrócenia terminu.

Sądy obu instancji wydając orzeczenie w niniejszej sprawie nie wyjaśniły istotnych w niej okoliczności i dokonały ustaleń sprzecznych z treścią zebranego w sprawie materiału, nie rozpatrzywszy istotnego w sprawie wniosku. Dokonanie konkretnych ustaleń w kierunku wyżej wskazanym i rozpatrzenie zgłoszonych wniosków, jest niezbędne dla wydania prawidłowego rozstrzygnięcia. Stąd - zdaniem rewidującego - uzasadniony jest wniosek rewizji nadzwyczajnej o uchylenie orzeczeń obu sądów i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zarzuty rewizji nadzwyczajnej są przekonujące. Na kopercie, w której przesłana została rewizja strony pozwanej podana została wprawdzie nazwa "Sąd Wojewódzki", ale ponadto figuruje na niej także "Sąd Pracy", a co najważniejsze, wskazany na niej został adres (ul. Warszawska 45) siedziby Sądu Pracy, a nie Sądu Wojewódzkiego. W tym stanie rzeczy nie można przyjąć, że rewizja strony pozwanej została wniesiona do Sądu Wojewódzkiego, a nie do Sądu, który wydał zaskarżony wyrok (art. 371 § 1 k.p.c.). Okoliczności te przez oba Sądy zostały uznane za nie mające istotnego znaczenia, a więc zarówno przy wydawaniu postanowienia o odrzuceniu rewizji, jak i w toku rozpoznawania zażalenia na to postanowienie, co powoduje, iż ich rozstrzygnięcia nie mogą się ostać. O spełnieniu wymagania przewidzianego w art. 371 § 1 k.p.c. rozstrzyga bowiem to, czy rewizja została skierowana pod adresem sądu, który wydał zaskarżony wyrok, nie zaś okoliczność, czy ostatecznie zostaje ona przez pocztę doręczona zgodnie, czy niezgodnie ze wskazanym na kopercie adresem. Błędy poczty nie mogą obciążać strony wnoszącej rewizję, nawet jeżeli zostały one w jakimś stopniu

przez nią spowodowane. Jako błąd poczty należy uznać doręczenie przesyłki do Sądu Wojewódzkiego, skoro na kopercie wskazany został ponadto Sąd Pracy oraz adres jego siedziby. Ponadto wątpliwości co do adresata wyjaśniał tekst rewizji, w którym został on oznaczony prawidłowo, natomiast pominięty został adres siedziby Sądu Wojewódzkiego. W tym stanie rzeczy brak uzasadnienia dla przyjęcia poglądu, iż rewizja strony pozwanej skierowana została pod niewłaściwym adresem.

Rację ma Minister Sprawiedliwości, gdy zwraca uwagę, że do rozstrzygnięcia pozostawała także kwestia przywrócenia uchybionego terminu, o co strona pozwana wnosiła, a czego Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych nie dostrzegł, stwierdzając w uzasadnieniu swego postanowienia, że strona ta nie domagała się przywrócenia terminu. W zakończeniu swojego zażalenia strona pozwana pisze bowiem, że "gdyby Sąd Wojewódzki nie podzielił poglądu strony skarżącej się w przedmiocie zaskarżenia, to uważa ona, że całokształt okoliczności sprawy świadczy o tym, że mogłyby one stanowić podstawę do przywrócenia terminu na wniesienie rewizji, o co pozwany wnosi z daleko idącej ostrożności procesowej".

Zaznaczyć jednakże należy, że zasadnicze uchybienie w rozstrzygnięciu Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych nie polegało na pominięciu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia rewizji, lecz na przyjęciu stanowiska, iż rewizja została wniesiona do Sądu Wojewódzkiego, a nie - zgodnie z adresem podanym na kopercie oraz w treści rewizji - do Sądu, który wydał zaskarżony wyrok.

Z powyższych powodów Sąd Najwyższy na podstawie art. 422 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

=====